

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010221
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8813010221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.06.2022, v trestnej veci obžalovaného C. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/91/2013 zo dňa 28.01.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaný C. B., nar. XX.XX.XXXX H. E., trvale bytom
H. X, O.. E.,

je vinný, že

- od presne nezisteného dňa mesiaca august 2010 do 27.11.2012, v čase, keď sa vracal z turnusovej práce, v obci F., O. H. U. F., v rodinnom dome č. XX, spôsobil fyzické utrpenie a jej v tom čase maloletým dcéram L. L., nar. XX.XX.XXXX a L. L. rod. L. nar. XX.XX.XXXX aj psychické utrpenie a to tým spôsobom, že svoju bývalú manželku G. B. viackrát udrel rukou do oblasti zátylku, vulgárne jej nadával, pľul na ňu, bránil jej variť, pričom všetko bolo za prítomnosti jej detí L. L., nar. XX.XX.XXXX a v tom čase maloletých detí L. L., nar. XX.XX.XXXX a L. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, pričom sa dcéram G. B. vyhrážal, že ich vyhodí z domu z okna, vyhánal ich z domu a to aj v nočných hodinách, čím im bránil v spánku a svojej bývalej manželke G. B. a jej deťom L. L., L. L. rod. L. a L. L. bránil v užívaní ich rodinného domu, ktorý je ich spoločným majetkom, v dôsledku čoho poškodená G. B. si v mesiaci august 2012 zabezpečila na dvor ich rodinného domu obytný kontajnerový dom, kde im začiatkom mesiaca september 2012 odpojil prívod elektriny, čím jej znemožnil variť, prať a udržiavať potraviny v chladničke a školopovinným deťom sa pripravovať do školy;

t e d a

týral blízku osobu a spôsobil jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie a to bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním sa, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie a bezdôvodným odopieraním spánku, bývania a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 20.12.2012 .

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností, ani priťažujúcich okolností Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v podrobení sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo účasti na psychologickom poradenstve.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantom formou.

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného C. B. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) b, ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b), j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného dňa mesiaca január 2010 do 27.11.2012, v Obci F.É., O. H. U. F., v rodinnom dome č. XX, týral bývalú manželku G. B., nar. XX.XX.XXXX a jej v tom čase maloleté dcéry L. L., nar. XX.XX.XXXX a L. L. rod. L., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že svoju bývalú manželku G. B. viackrát udrel rukou do oblasti zátylku, vulgárne jej nadával, pľul na ňu, bránil jej variť, pričom všetko bolo za prítomnosti jej detí L. L., nar. XX.XX.XXXX a v tom čase maloletých detí L. L., nar. XX.XX.XXXX a L. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, pričom sa dcéram G. B. vyhrážal, že ich vyhodí z domu z okna, vyhánal ich z domu a to aj v nočných hodinách, čím im bránil v spánku a svojej bývalej manželke G. B. a jej deťom L. L., L. L. rod. L. a L. L. bránil v užívaní ich rodinného domu, ktorý je ich spoločným majetkom, v dôsledku čoho poškodená G. B. si v mesiaci august 2012 zabezpečila na dvor ich rodinného domu obytný kontajnérový dom, kde im začiatkom mesiaca september 2012 odpojil prívod elektriny, čím jej znemožnil variť, prať a udržiavať potraviny v chladničke a školopovinným deťom sa pripravovať do školy;

vyjmúc obdobie od 20.02.2010 do 14.07.2010, kedy bol vo výkone väzby a s výnimkou skutku, ktorého sa dopustil 27.07.2010 vo vzťahu k poškodeným L. L., L.U. L., L. L., rod. L. a G. B., za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T/135/2010 z 15.10.2010; skutku ktorého sa dopustil 20.02.2010 vo vzťahu k poškodenej G. B., za ktorý bol právoplatne odsúdený Rozkazom o uložení sankcie za priestupok OÚ Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2010/515-02 z 23.11.2010; skutku, ktorého sa dopustil 19.02.2010 vo vzťahu k poškodenej G. B., za ktorý bol právoplatne odsúdený Rozkazom o uložení sankcie za priestupok OÚ Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2010/143-02 z 30.03.2010; skutku, ktorého sa dopustil 10.04.2011 vo vzťahu k poškodenej G. B., za ktorý bol právoplatne odsúdený Rozkazom o uložení sankcie za priestupok OÚ Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2011/303-02 zo 07.06.2011.

Za to obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona pri nezistení poľahčujúcich okolností, ani priťažujúcich okolností, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona, § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na prevenciu pred páchaním trestnej činnosti. Zároveň uložil po dohode s príslušným probačným úradníkom obžalovanému podrobiť sa probačnému dohľadu v intervaloch najmenej jedenkrát za 4 mesiace počas skúšobnej doby

podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, odvolanie tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný.

Okresný prokurátor podané odvolanie odôvodnil tak, že obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, písm. b, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b, písm. j) Tr. zákona. Pri uznaní viny absentuje podľa prokurátora uvedenie dátumu účinnosti Trestného zákona, kde by malo byť uvedené „Trestného zákona účinného do 31.12.2015“, nakoľko po novele Trestného zákona došlo k zmene odsekov uvedeného trestného činu, kde odsek 2 po vyššie uvedenej novele bol presunutý do odseku 3, teda obžalovaný bol uznaný vinným podľa už neúčinného ustanovenia Trestného zákona. Okresný súd Vranov nad Topľou svoje rozhodnutie ohľadom mimoriadneho zníženia trestu odôvodnil tým, že v trestnom práve mimoriadne akútne vystupuje do popredia požiadavka spravodlivosti a legality a inštitút mimoriadneho zníženia trestu ako zákonná konkretizácia ústavných princípov vyplývajúcich zo skutočnosti, že Slovenská republika je demokratický a právny štát. V právnom štáte je akcentovaná spravodlivosť a tá je spojená s primeranosťou štátnych zásahov, v tomto prípade s primeranosťou štátom ukladaných trestov. Zároveň súd poukázal na konštantnú rozhodovaciu prax EŠLP, dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a keďže trestné stíhanie obžalovaného trvalo viac ako 6 rokov, túto skutočnosť pri ukladaní trestu zohľadnil. Poukázal aj na žalované obdobie 2010-2012 a aj na tú skutočnosť, že obžalovaný sa so svojou bývalou manželkou G. B. nestretáva a ani s poškodenými nevlastnými dcérami. Čo sa týka trestu uloženého obžalovanému bol prokurátor toho názoru, že uložený podmienečný trest odňatia slobody je v rozpore s účelom trestu, poukazujúc pritom na spôsob páchania skutku, páchaného nielen voči, v tom čase manželke G. B., ale aj voči trom, v tom čase maloletým deťom L. L., nar. XX.XX.XXXX, L. L., nar. XX.XX.XXXX a L. L., nar. XX.XX.XXXX, ktoré z dôvodu takéhoto správania obžalovaného vyhľadávali spoločnosť svojho biologického otca. Poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný počas celej doby súdneho konania neprejavil žiadnu ľútosť nad svojím konaním, ktoré mu bolo preukázané. Ak súd bol toho názoru, že sú tu dôvody pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu Trestným zákonom určenej trestnej sadzby, z hľadiska zachovania účelu trestu mal obžalovanému C. B. uložiť aj keď znížený, no nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/91/2013 zo dňa 28.01.2021, čo do výroku uznania viny, ako aj do výroku uloženého trestu zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Vranov nad Topľou na rozhodnutie.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu tak, že považuje rozhodnutie súdu, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, za nepreskúmateľné, nesprávne a nezákonné. V podstate rekapituloval priebeh doterajšieho konania, keď uviedol, že súd prvého stupňa na rozdiel od obžaloby upravil skutok, keďže podľa obžaloby sa mal obžalovaný dopustiť spáchania skutku, keď to objektívne nebolo možné (výkon väzby a iné), avšak enunciatívne výroku rozsudku obhajoba považuje za nesprávny (výrok súdu „vyjmúc obdobie“). Obhajoba sa domnieva, že nie je možné takýmto spôsobom formulovať a vymedziť skutok, pri uznaní viny musí byť skutková veta náležitým a presným spôsobom ohraničená a špecifikovaná konkrétnym časovým obdobím, ktoré bolo páchatelovi preukázané. Už samotná skutočnosť, že obžaloba zahrnula do skutku obdobie od 20.02.2010 do 14.07.2010 (výkon väzby obžalovaného), svedčí podľa odvolateľa o tom, že bolo prinajmenšom problematické už v prípravnom konaní presne stanoviť a ohraničiť obdobie údajného spáchania skutku. Tieto skutočnosti neboli preukázané ani v dokazovaní pred súdom, keďže žiadna z poškodených nevedela presne uviesť obdobie, v ktorom malo dôjsť zo strany obžalovaného k páchaniu jednotlivých skutkových útokov. Obžalovaný bol v čase od 20.02.2010 do 14.07.2010 vo výkone väzby. V tom čase bol stíhaný príslušníkom polície OO PZ v Slovenskej Kajni uznesením sp. zn. ORP: 111/SJ-VZ-1010 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zákona. Vec bola napokon postúpená na priestupok. Je nepochybné, že v čase trvania výkonu väzby sa skutku nemohol dopustiť, navyše za časť svojho konania už bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného z priestupku proti verejnému poriadku. Rovnako tak obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania skutku zo dňa 27.07.2010 (teda v období, ktoré taktiež zahŕňa obžaloba) kvalifikovaného ako trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zákona, a to trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/135/2010 zo dňa 15.11.2010 a bol mu uložený podmienečný trest na slobode, pričom v skúšobnej dobe, ktorá

mu uplynula dňa 04.12.2012, sa osvedčil (osvedčenie zo dňa 03.07.2013). Podľa názoru obhajoby nie je možné odsúdiť obžalovaného za spáchanie skutkov v období od januára 2010 do 27.11.2012, ak mu od odsúdenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/135/2010 zo dňa 15.11.2010 plynula skúšobná doba do 04.12.2012 a v skúšobnej dobe súd vyslovil, že sa osvedčil. Ak teda súd rozhodol, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil, musel skúmať podmienky o osvedčení, nemohol sa teda dopustiť páchania trestnej činnosti v tejto skúšobnej dobe, ako to uvádza obžaloba, resp. súd vo svojom rozhodnutí. Poškodená G.. B. viackrát podávala trestné oznámenie na obžalovaného, dôkazom čoho sú vyššie uvedené odsúdenia a priestupkové konania, tak nič jej nebránilo, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia obžalovaného, v prípade jeho protizákonného konania, túto skutočnosť neohlásila na políciu, navyš mal obžalovaný na základe uznesenia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 30.07.2010 v konaní sp. zn. 0Tp/18/2010 uložený zákaz priblížiť sa na vzdialenosť 10 metrov k poškodenej a jej dcéram. O tejto skutočnosti, ako aj o podmienenom odsúdení obžalovaného, poškodená B. mala vedomosť (výsluch poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 29.05.2018 str. 12, 13 zápisnice), tak v prípade akéhokoľvek nevhodného konania zo strany obžalovaného, mala túto skutočnosť oznámiť orgánom polície. Dôkazom tejto skutočnosti je aj to, že ak sa obžalovaný vrátil domov po prepustení z väzby dňa 14.07.2010 a hneď 27.07.2010 sa opätovne dopustil protiprávneho konania, čo poškodená B. bezprostredne oznámila orgánom polície, v dôsledku čoho bol obžalovaný zadržaný a aj právoplatne odsúdený. Ak by sa bol obžalovaný v ďalšom období dopustil podobného konania, mala poškodená B. tieto skutočnosti oznámiť orgánom polície. Všetky tieto obhajobou uvádzané skutočnosti nasvedčujú tomu, že v kritickom období, teda od januára 2010 do 27.11.2012, bol obžalovaný vo väzbe (20.02.2010 do 14.07.2010), od 30.07.2010 v konaní sp. zn. 0Tp/18/2010 mal uložený zákaz priblížiť sa na vzdialenosť 10 metrov k poškodenej a jej dcéram a od 15.11.2010 do 04.12.2012 bol v skúšobnej dobe, v ktorej sa osvedčil, navyš v tom čase nikto nepodal na neho trestné oznámenie, sa žalovaného konania nemohol objektívne dopustiť, v opačnom prípade by sa neosvedčil v skúšobnej dobe, resp. bol by mu podmienený trest premenený. Aj z uvedeného sa javí skôr pravdepodobné tvrdenie obhajoby, že ak by aj malo dôjsť k páchaniu trestnej činnosti zo strany obžalovaného, potom to muselo byť v období do roku 2010, čo potvrdzovali aj všetky poškodené, že to mohlo byť už od roku 2005 - 2006, keďže ustáliť presné obdobie nevedeli. Je síce pravdou, že vo viacerých výpovediach poškodených sa nachádza obdobie uvádzané v obžalobe, avšak to len z dôvodu, že k presne tomuto obdobiu boli vedené otázky zo strany prokurátora a súdu a obhajoba namietala takýto spôsob kladenia otázky, obhajoba žiadala, aby samotné poškodené uviedli dátumy, resp. ohrančili obdobie a nielen vychádzali z obžaloby. Ak by vedeli presne špecifikovať obdobie, tak by museli uviesť samé, že v čase keď bol obžalovaný vo väzbe, sa konania dopustiť nemohol. Všetky poškodené uvádzali, že k páchaniu skutkov malo dochádzať po roku 2005, popisovali podrobne chovanie sa obžalovaného, avšak z ich výpovedí nevyplýva, že to bolo v období uvádzanom v obžalobe, t. j. od mesiaca január 2010 do 27.11.2012. Dcéry zhodne uviedli, že ku konaniu obžalovaného dochádzalo od nast'ahovania sa do F., teda už od roku 2005 - 2006, avšak neuviedli obdobie uvádzané v obžalobe. Rovnako o období pred rokom 2010 vypovedal aj svedok L., otec poškodených dcér, keď dcéry chodili za ním a k jeho mame, ich babke, ktorá zomrela v roku 2009. Známky týrania otec nepozoroval, dcéry mu hovorili len, že obžalovaný vystrája, vyskakuje. Obhajoba uvádza, že okrem vyššie uvedených námietok je sporná najmä údajná dĺžka protiprávneho konania obžalovaného, celé to žalované obdobie, keďže bolo preukázané, že takého konania sa mal obžalovaný dopustiť len v krátkych časových obdobiach, keďže tri týždne v mesiaci pracoval mimo domov a doma bol len týždeň, čiže len cca 7 dní v mesiaci sa mohol údajného konania dopúšťať, čo vyplýva z výpovede poškodených. Z týchto dôvodov, s prihliadnutím na jeho väzobné stíhanie počas žalovaného obdobia, je potom podľa názoru odvolateľa otázne, či je splnená zákonná podmienka v zmysle ustanovení Trestného zákona „po dlhší čas“. Poškodená nikdy nebola na lekárskom ošetrení, nikdy nebola ani s dcérami na vyšetrení u lekára, či psychológa, z dokazovania nevyplýval ani žiadny problém s prospechom, či správaním alebo psychikou dcér v škole, ako to vyplýva z vyjadrenia školy, ktoré sa nachádza v spise. Za nepreskúmateľné a zmaťočné považuje obhajoba odôvodnenie rozsudku na str. 15 ods. 4, ak okresný súd konštatuje, že v danom prípade išlo zo strany obžalovaného o týranie štyroch blízkych osôb, pričom zo samotnej obžaloby, ale aj enunciatu skutku v rozsudku vyplýva, že k údajnému týraniu malo dôjsť len vo vzťahu k trom osobám, poškodenej M. a dcéram L. K. L.. Obžalovaný síce priznal nevhodnosť svojho správania sa, konflikty s manželkou, hádky, nadávky, ktoré však boli vzájomné, avšak dôrazne odmietol, aby manželku a nevlastné dcéry týral. Existenciu vzájomných konfliktov a hádok, kriku potvrdila aj svedkyňa N., a to aj v čase, keď tam žila len poškodená B. sama s deťmi. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého

stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol vo veci sám a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil.

Na základe takto podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie takmer v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel v podstate k správnym skutkovým záverom. Krajský súd však považoval za potrebné doplniť dokazovanie o prečítanie listinných dôkazov, a to uznesenia o vzatí obvineného do väzby, príkazu na prepustenie z väzby obvineného na slobodu a taktiež uznesenia o postúpení veci na priestupok a v tomto smere na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, dokazovanie doplnil.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, sa stal a že tento obžalovaný spáchal. Správne súd prvého stupňa vymedzil čas spáchania skutku inak, ako tomu bolo v obžalobe okresného prokurátora, keď obžaloba zahrnula do skutku aj obdobie, počas ktorého bol obžalovaný vo výkone väzby, respektíve obdobie, za ktoré už bol obžalovaný postihnutý či už trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/135/2010, či rozhodnutím Obvodného úradu Vranov nad Topľou o priestupku.

Napadnutý rozsudok okresného súdu, keď na jednej strane páchanie skutku vymedzil od januára 2010 do 27.11.2012 a následne od 20.02.2010 a pokiaľ v skutkovej vete uviedol, že z tohto je treba vyňať obdobie od 20.02.2010 do 14.07.2010, kedy bol obžalovaný vo výkone väzby, s výnimkou skutku, ktorého sa dopustil 27.07.2010, bolo zmätočné, a preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu, teda aj vo vzťahu ku skutkovým zisteniam.

Pokiaľ ide o vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa obžalovaný poprel spáchanie skutku, keď uviedol, že po tom, čo bol prepustený z väzby, sa ani s dcérami ani s manželkou nerozprával, nevie, ako ich mohol preto týrať. Po rozvode nemajú rozdelené BSM a on manželke neprepustí polovicu domu. Taktiež uviedol, že on chodí do práce na viac dní a potom príde domov na 3 dni, stará sa o dve deti, ostatných si nevšima, preto sa necíti byť vinným. Priznal, že odpojil elektrinu, pretože mali rozdelené BSM a on za to už platiť nechcel.

Zo spáchania skutku tak, ako je obžalovanému tento kladený za vinu, bol však obžalovaný v celom rozsahu usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkyne poškodenej G. B., bývalej manželky obžalovaného, ako aj dcér poškodenej z prvého manželstva L. L., L. L. K. L. L.. Pokiaľ ide o obranu obžalovaného ohľadom obdobia, kedy malo ku skutku dochádzať, tu krajský súd uvádza, že trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby začalo uznesením zo dňa 10.10.2012, čomu predchádzalo podanie trestného oznámenia obžalovanou dňa 21.09.2012, pričom sa svedkyne jednoznačne vyjadrovali k vymedzenému obdobiu - teda od prepustenia obžalovaného z väzby až do svojej výpovede po začatí trestného stíhania v tejto veci. Napokon ani sám obžalovaný nepoprel, že by sa do domácnosti poškodenej nevracal, keď tvrdil, že tam bol, ale sa s poškodenými nerozprával, venoval sa len svojim biologickým deťom.

Svedkyne poškodené popísali v podstate zo svojho uhla pohľadu, v čase, keď boli priamymi svedkami udalostí tak, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku o udalostiach po tom, čo sa obžalovaný vrátil z výkonu väzby, kde bol pre predchádzajúci trestný čin. Poškodená G. B. bola manželkou obžalovaného od 06.08.2002 do 09.09.2010, kedy boli rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou rozvedení, pričom poškodená (bývalá manželka obžalovaného) uviedla, že spolužitie s obžalovaným sa výrazne zhoršilo začiatkom roku 2010, kedy obžalovaný prišiel kvôli alkoholu o prácu a jeho agresívne správanie sa k nej aj k deťom stupňovalo, bil ju do zátylku, aj keď si chcela zapnúť elektrinu. Asi od augusta 2012

pristavila na dvor, na pozemok, ktorý jej kúpili jej rodičia, kontajner, kde s deťmi bývali, pretože nechceli, aby dochádzalo ku konfliktom s obžalovaným. Bývalého manžela sa bojí, on sa vyhráza, že ju zbije, viackrát boli bez elektriny, taktiež ich manžel vyhadzoval z domu, tvrdil, že dom je len jeho, hovoril, že dcéry vyhodí z okna, najmä L.. Taktiež do nej pľul, vulgárne jej nadával aj pred deťmi, ona platila inkaso, všetky poplatky za dom. Dom bol postavený na pozemku, ktorý jej darovali rodičia a patrí do BSM.

Dcéry poškodenej z prvého manželstva uviedli, že obžalovaný po prepustení z väzby bol ešte agresívnejší, bez zaklopania otvoril dvere do izby a kričal na nich, že majú vypadnúť z domu, lebo ich vyhodí oknom. Niekedy im aj vyhadzoval veci. Opätovne sa vracal do izby a stále ich vyhadzoval z domu. To sa stávalo aj v noci a odpájaj im aj elektrinu, nadával im, oni sa ho báli. Alkohol obžalovaný požíval často, fyzicky im však neublížil.

Svedkyňa G.. G. N., suseda obžalovaného a poškodených uviedla, že rodina spočiatku žila dobre, následne, keď obžalovaný začal viac popíjať, sa jej poškodená sťažovala, že sa hádajú, a keď sa obžalovanému narodili jeho vlastné deti s poškodenou, prestal mať rád dcéry poškodenej z prvého manželstva. Raz jej manžel išiel k nim, pretože volala dcéra poškodenej, že obžalovaný zbil mamu. Raz svedkyňa N. počula, bolo to po tom, ako sa obžalovaný vrátil z väzby, ako kričal a malé deti plakali. Suseda, poškodená, sa jej sťažovala, že ich obžalovaný vyháňa z domu, bije ju. Obžalovaný chodil do domu nepravidelne, prevažne na víkend, niekedy aj na viac dní. Poškodená chcela mať od obžalovaného pokoj, preto si objednala obytný prívies, aj v ňom im však obžalovaný vypínal elektrinu. Viackrát si svedkyňa všimla u nich doma hliadku polície a raz si všimla modrinu na pravom spánku poškodenej.

Svedkyňa B.. L. N. v prípravnom konaní vypovedala, že si nevšimla vzťahy v rodine obžalovaného a poškodenej, pretože pracuje v Humennom, a teda doma nie je tak často, aby mohla sledovať, čo sa deje v rodine obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní však táto svedkyňa vypovedala, že komunikácia medzi deťmi a rodičmi bola hlučná, toto bol spôsob ich komunikácie, komunikovali tak všetci, vrátane detí, aj tie staršie dievčatá voči mladším súrodencom komunikovali krikom. Bolo jej to nepríjemné, nebol to normálny spôsob komunikácie, boli tam aj vulgarizmy, avšak zo strany všetkých osôb, ako obžalovaného, tak aj poškodenej G. B. a ich detí, bola to ich bežná denná komunikácia, spôsob ich vyjadrovania. Nikdy ich na to neupozorňovala, často k nim chodila polícia.

Svedkyňa Y. B., matka obžalovaného uviedla, že obžalovaný má dobrú povahu, problémy nastali, keď obžalovaný prišiel o prácu a poškodená vykrikovala, že ho nebude živiť, následne nedorozumenia po rozvoде vznikali len kvôli majetkovým veciam, kvôli domu.

Svedok C. L., biologický otec poškodených dcér, uviedol, že dcéry sa mu sťažovali, že obžalovaný ich týral, avšak išlo o slovné týranie a raz obžalovaného aj na to upozorňoval.

Na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bol vypočutý znalec z odboru psychológia D.. Y. Č., ktorý vyšetril a vypracoval posudok na maloletú L. L. K. L. L.. Znalec zistil u obidvoch maloletých dcér syndróm týranej osoby, neurotické strachy, depresívne tendencie, avšak mierneho stupňa, ktoré časom a po odstránení pôvodcu odznejú. Znalkyňa z odboru psychológie D.. M. Š. vyšetrila poškodenú G. B. K. L. L., u oboch zistila, že sú schopné správne vnímať, zapamätáť si a reprodukovať prežitú udalosť, vo všeobecnej rovine nezistila u týchto svedkýň sklony ku vedomému klamstvu alebo aby chceli vedome ublížiť obžalovanému. Aj tieto svedkyne podľa záverov posudku trpeli niektorými príznakmi syndrómu týranej osoby, išlo o prechodné psychické a situačné ťažkosti mierneho charakteru.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý u obžalovaného skonštatoval anomálnu osobnosť s rysmi emočnej nestability a škodlivé užívanie alkoholických nápojov na II. vývojovom štádiu podľa Jellineka. Znalci odporučili uložiť obžalovanému protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože tento je nekritický a alkoholizmus zľahčuje. U všetkých ostatných poškodených znalci z odvetvia psychiatrie konštatovali, že nezistili žiadnu duševnú chorobu ani poruchu, nezistili ani posttraumatickú stresovú poruchu, konštatovali len syndróm týranej osoby, avšak medicínsky nezávažný, zistili symptómy ľahkej depresie, ktoré si nevyžadujú liečbu. U bývalej manželky obžalovaného, poškodenej G. B., ako dôvod reaktívnej depresívnej poruchy okrem konfliktného manželstva, nevhodného správania obžalovaného voči nej, uviedli znalci, že sa na jej stave mohla spolupodieľať aj znížená funkcia štítnej žľazy a iné faktory, napríklad zlá finančná situácia.

Vykonaným dokazovaním bolo preto na základe vyššie uvedených dôkazov, aj podľa názoru krajského súdu, jednoznačne preukázané, že obžalovaný v období tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu, vyvolával u bývalej manželky a jej dcér stres a strach, predovšetkým najviac intenzívne sa javí krajskému súdu vyhánanie z domu nevlastných dcér, ako aj fyzické napádanie bývalej manželky, čím obžalovaný naplnil znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Pokiaľ však obžaloba uviedla, že malo ísť o páchanie trestného činu po dlhší čas, čo konštatoval aj súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, v tomto smere sa krajský súd so záverom súdu prvého stupňa a ani obžalobou nestotožnil, pretože tak obžalovaný, ako aj všetky poškodené, ako aj susedia uvádzali, že obžalovaný sa v dome nachádzal len počas víkendov, viacerí svedkovia tvrdili, že obžalovaný pracoval na turnusy. Preto krajský súd dospel k záveru, že k páchaniu tejto trestnej činnosti nedochádzalo po dlhší čas, ale len počas víkendov, či počas toho, ako bol obžalovaný v mieste bydliska z turnusovej práce, a preto krajský súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku tak, že vypustil ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona.

Krajský súd sa v zásade stotožnil s tým, že obžalovanému vzhľadom na časový odstup od skutku, ako aj na dĺžku trestného stíhania, ktoré je vedené len na Okresnom súde Vranov nad Topľou od 03.06.2013, teda po dobu značne presahujúcu primeranú dobu 6 rokov, vzhľadom na to, že obžalovaný, pokiaľ bol v minulosti odsúdený, došlo k zahladeniam predchádzajúcich odsúdení, bol krajský súd toho názoru, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a uložením primeraných povinností a obmedzení, a to predovšetkým účasti na psychoterapii, budú primeraným trestom tak na nápravu páchatel'a, ale aj z hľadiska ochrany spoločnosti. Krajský súd tak v zmysle čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ustanovenia § 39 Tr. zákona o zmiernení trestu, poskytol obžalovanému zadosťučinenie za neprimeranú dĺžku konania.

Krajský súd sa stotožnil aj s potrebou uloženia ochranného liečenia obžalovanému, a to protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorá vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku.

Keďže odvolaniu prokurátora krajský súd nevyhovel, toto odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol. Pre úplnosť je treba uviesť, že krajský súd spresnil účinnosť Trestného zákona, podľa ktorého kvalifikoval konanie obžalovaného, a to podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu, keďže následne došlo k zmenám ustanovenia § 208 a neskoršie znenie Trestného zákona pre obžalovaného nebolo priaznivejšie.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.